

[Ove Hansen.]

de årlige omvurderinger. På baggrund heraf er vi altså i mit parti gået med til fra april 1966 helt at fjerne grundstigningsskylden.

Jeg har tidligere nævnt den betydning, beløbene havde ikke alene for statskassen, men også for de kommuner, hvor man i særlig mange tilfælde opkrævede grundstigningsskyld. Det er naturligvis forholdsvis få kommuner i dette land, det drejer sig om, men til gengæld er det kommuner, hvor beløbene alligevel er af en vis størrelse. Det har også vist sig under udvalgsarbejdet, at vi kan bringe kommuner i vanskeligheder ved helt at fjerne grundstigningsskylden, og derfor har man nu fået indført en bestemmelse i et ændringsforslag om, at kommunerne i og for sig bør have samme provenu for skatteåret 1965-66, som de har i indeværende skatteår, 1964-65. Dette bevirker, at staten må aflevere en del af det beløb, der ellers tilkommer den. Til eksempel kan nævnes, at i visse kommuner kan kommunens andel af grundstigningsskylden måske blive 75 pct. og statens andel kun 25 pct.

Denne ændring vedrører imidlertid kun regnskabsåret 1965-66. Efter 1966, når grundstigningsskylden helt er fjernet, må vi se at finde andre indtægtsmuligheder for kommunerne. Vi har hørt nogle gange fra finansministeren, at han agter engang at stille forslag om, at den statslige grundskyld skal ophæves og overføres til kommunerne. Derfor vil det være rigtigst at lade det forenklingssudvalg, der for øjeblikket arbejder med hele ejendomsbeskatningen, komme til et resultat, før vi tager endelig stilling til spørgsmålet her i folketinget.

Dertil kommer, synes jeg, at vi også må tænke på kommunerne, hvad angår den kommunale grundskyld. I dag har vi for landkommunerne et interval, hvori grundskyldpromillen skal ligge; den skal være mindst 10 og højst 35. Det er da muligt, at vi må se på dette interval, således at kommunerne får mere frihed. Under valgkampen talte man en hel del om, at kommunernes ret til selvstyre skulle respekteres, og man talte ofte om, at vi fra lovgivningsmagtens side måske greb lidt for stærkt ind i denne frihed. Når vi nu en skønne dag skal kigge på et lovforslag om den kommunale ejendomsbeskatning, får vi lejlighed til her i tinget at vise vor gode vilje, og jeg håber,

at den gode vilje til den tid er til stede, således at vi kan hjælpe de kommuner, der i fremtiden ikke vil få afgift mere i form af grundstigningsskyld.

Der er under udvalgsarbejdet stillet ændringsforslag af finansministeren, og disse ændringsforslag er tiltrådt af et stort flertal i udvalget. Det drejer sig om ændringsforslagene nr. 1 og 2 og ændringsforslagene nr. 4-12, alle stillet af finansministeren og tiltrådt af størsteparten af udvalgets medlemmer, og jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for disse ændringsforslag

Axel Kristensen: Det er naturligvis med meget stor tilfredsstillelse, at vi nu i dag ved anden behandling skal være med til at vedtage, at grundstigningsskylden falder bort, og det er en ganske særlig tilfredsstillelse, at det sker med et så stort antal stemmer fra så mange partier, som det vil blive tilfældet.

Et af de partier, der vil stemme for ændringen, det radikale venstre, har gjort et par bemærkninger i betænkningen. Den ene går ud på, at det radikale parti ønsker alle grundskatter overført til kommunerne. Så vidt jeg ved, har alle partier her i salen udtrykt ønske om det samme, så der er altså ikke her tale om en særstilling over for os andre. Endvidere udtaler det radikale parti ønske om, at kommunerne bliver stillet friere med hensyn til opkrævning af ejendomsskatter. Dette må jeg efter det, der er sket i udvalget, forstå således, at kommunerne skal have ret til at udskrive højere grundskyld, end de har ret til nu. For at undgå enhver misforståelse ønsker jeg at sige, at vi i udvalget tog ganske klart afstand fra den tankegang.

Bortfaldet af grundstigningsskylden sker jo først pr. 1. april 1966. Det lovforslag, vi fremsatte i fjor, ville have givet betingelse for, at den var faldet bort allerede den 1. april 1965, og derfor var vi imod, at man udskød vurderingen til ejendomsskyld 1 år, men det skete jo alligevel. Man må nu acceptere, at stillingen er således, og så er der efter vor opfattelse ingen mulighed for at lade grundstigningsskylden falde bort før den 1. april 1966, og den højere vurdering, som vi må regne med efter de oplysninger, vi har fået fra den højtærede finansminister,